

[Søren P. Larsen.]

af det, her er foreslaaet, vil være overflødigt, i hvert Fald for Sommerens Vedkommende.

Det har ellers ikke manglet paa Initiativ hos den højtærede Socialminister. Vi har faaet mange Forslag, og vi har ogsaa følt, at der var et ikke ringe Initiativ i Socialministeriet, saa jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det saa os lidt underligt ud, at den højtærede Minister i Vinterens Løb gennem Dagspressen søgte fremkaldt en Række Forslag, der blev indsendt fra forskellig Side til Ministeriet, samlet dér og oversendt til det nedsatte Arbejdsløshedsraad.

Naar Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Bomholt, saa stærkt gjorde gældende, at det var Arbejdsløshedsraadet's enstemmige Indstilling, som den højtærede Minister her havde fulgt, saa har han for saa vidt Ret i dette, som de Ændringer, Ministeren har foretaget i det af Arbejdsløshedsraadet fremsatte Forslag, kun er ganske ringe. Og jeg vil sige, at naar vi netop for nylig har forhøjet Arbejdernes Bidrag gennem Arbejdsløsheds-kasserne til den Ydelse, der gives i Sommer, vil jeg heller ikke i Dag sætte stærkt ind paa, at man her skulde have taget et Bidrag med fra Arbejdsløsheds-kasserne; men det var dog altsaa en af de Smaating, som var faldet ud paa Vejen fra Arbejdsløshedsraadet, indtil Lovforslaget blev fremsat her i Tinget.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, hvad ogsaa fremgaar med al Tydelighed af Lovforslaget, at da Arbejdsløshedsraadet skulde tage Stilling, saa fulgte der med de Forslag — et halvandet Hundrede Forslag —, som blev oversendt fra Ministeriet til Arbejdsløshedsraadet, en Skrivelse, der er aftrykt som Bilag 1 til Lovforslaget. Enhver, som gennemlæser denne Skrivelse, vil faa det Indtryk, at Arbejdsløshedsraadet's Opgave i nogen Grad har været en bunden Opgave, saa sandt som den Skrivelse, Ministeriet har oversendt de mange Forslag med, tydeligt angiver, paa hvilken Linie man kunde ønske, der skulde sættes ind.

Det er ikke min Opgave hverken at forsvare eller angribe Arbejdsløshedsraadet, vi tager til Efterretning, at det har fremsat dette Forslag. Men jeg tror, det er rigtigst historisk set at gøre opmærksom paa, at der fulgte en Skrivelse med fra Socialministeriet, en Skrivelse, som jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt kom

bl. a. ogsaa med den Bemærkning, at det bedste vilde være, om man kunde skaffe de unge lønnende Beskæftigelse, saa de fik Betaling efter de faglige Overenskomster. Ja, det er givet, at det vilde være den bedste, det vilde være den naturlige Løsning af Problemet. Men naar jeg læser Ministeriets Skrivelse af 15. Marts 1933 til Arbejdsløshedsraadet, der findes aftrykt som Bilag 1 til Lovforslaget, hvad er det saa, man dér gør opmærksom paa som Grunden til, at der er saa mange unge ledige? Der staar dér — og det er en Skrivelse, som den højtærede Minister har underskrevet —:

„Det er jo et udbredt Fænomen, at den udlærte Lærling i det første Aar af sin Svendetid har de største Chancer for at blive arbejdsløs; dette hænger sammen med, at han vanskeligt med de legemlige Kræfter og den Færdighed, som han i 18—19 Aars Alderen har, kan følge med paa de gældende Tariffer.“

Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er i den Skrivelse, som Socialministeriet har oversendt til Arbejdsløshedsraadet, at man slaar fast som en Kendsgerning, at de unge har vaaskeligt ved at følge med; de har ikke den faglige Færdighed, som dér er Brug for, hvis de skal have Beskæftigelse efter de gældende Tariffer.

Jeg maa maaske minde om, at da vi havde Lærlingeloven til Behandling, da var Ministerens Stilling den, at han gjorde, hvad han kunde, for at tvinge Læretiden nedad, mens vi fra vor Side gennem det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen gentagne Gange gjorde opmærksom paa, at der er en Fare for de unge, hvis de bliver udlært for tidligt, nemlig den, at de da ikke besidder den faglige Færdighed, som er en Nødvendighed for at opnaa den Løn, som de efter Tarifferne skal have, naar de er gaaet ind i et Arbejde. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at i visse Fag har man, saa vidt jeg ved, en lavere Lønningstarif for de yngre Arbejdere.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis den Opfattelse, som der er givet Udtryk for i denne Skrivelse, er rigtig, da tiltrænger man nye Forhandlinger paa dette Omraade. Thi hvis det er Hovedaarsagen til, at de unge ikke kan faa Beskæftigelse, at man er bange for, at de hverken har faglig Dygtighed eller legemlige Kræfter nok til at kunne udføre det Arbejde, som Tarifferne betinger, vil den naturlige Vej dog være, om man fik en Udligning paa dette Omraade og tog hele Tarifspørgsmaalet op til Drøftelse, og det kan man jo gøre paa frivillig Grund. Jeg finder